

عنوان مقاله:

لرزم طراحی خانه کودک با تاکید بر اصول ادراکی روانشناسی محیط جهت شکل دهی الگوهای رفتاری کودکان

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

معظمه محرمی قیداری - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، ایران،

مجید نوری - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، ایران،

خلاصه مقاله:

دوران کودکی تاثیرگذارترین دوران زندگی انسانی است و نقش مهمی در شکل گیری الگوهای رفتاری و شخصیت انسان در کودکی در دوران کودکی دارا می باشد. در سال های اخیر به علت کمبود فضاهای مختص کودکان، بخش قابل توجهی از اوقات فراغت کودک به تماشا تلویزیون سپری می شود که نتیجه آن کاهش تحرک فیزیکی و عدم تعامل آن با محیط است. این در حالی است که تعامل محیطی در دوران خردسالی و دبستان لازم می آید و شکوفایی توانایی های فیزیکی و شناختی او است و بر شکل گیری وجودی کودکان و رشد جسمی و روانی آنان تاثیر بسزایی دارد. طرح های محیطی، علاوه بر بزرگسالان، مخاطبان خردسال و تیز بینی دارد که بسیار بی شتر، از آن ها تاثیر می پذیرند. اما کودکان دنیا را به صورتی کاملا متفاوت ادراک می کنند. این ادراک، تصویری از محیط را در ذهن کودک به وجود می آورد که با واقعیت تفاوت دارد. تفاوت بنیادین دارد. برای آشنایی هرچه بیشتر کودکان با دنیای اطرافشان تعلیم ایشان با توجه به روش های جدید آموزش، هدف اصلی این مقاله نزدیک شدن به فضای علمی مناسب بود و با توجه به روانشناسی محیطی که در برخورد با آن ابعد محیطی در ذهن بزرگسالان ایجاد می شود، تفاوت بنیادین دارد. برای آشنایی هرچه بیشتر ای جاد فضاها بود که کودکان بتوانند چندان اطراف خویش را بهتر بشناسند. در این مقاله سعی شده با تاکید بر ای جاد محیطی از روانشناسی است که: خودبه عنوان یک عامل تعلیم دهنده در جریان آموزش مشارکت نموده و با شکل بخشیدن به روش ها و ساز و کارهای تدریس این جریان را تحت تاثیر خود قرار دهد. در پرتو آن کودک مستقل از بزرگسالان رشد کند و آزاد باشد که خود هر طور که می خواهد عمل کند و با آهنگ گام خود پیش برود. امکان فعالیتهای متنوع را برای کودک فراهم سازد و تمام حواس کودک را به کار گیرد و تقویت نماید. سازگار با جنبش و تحرک پایدار کودک باشد و سرشار از عوامل محرک و هیجان انگیز برای او باشد. توان ارتباط کودک با طبیعت و محیط زیست و کوشش آن را پرورش امکان شناسایی جهان هستی را در اختیار کودک قرار دهد دستاوردهای پژوهش نشانگر این است که، گستره ی تفاوت هایی که روانشناسی محیطی می تواند به عنوان عرصه ی مشترک روانشناسی و معماری بر روند زندگی و الگوهای رفتار کودکان رقم زنده میزانی است که ضرورت پرداختن به نقش کلیدی آن را در جریان طراحی ساختارهای کالبدی محیط خانه غیر قابل انکار می گرداند. روش این پژوهش بر راستای پژوهشی توصیفی-تحلیلی استوار است و با جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای، دستاوردها، تشریح و تحلیل آن ها در پی آرایه ایده و راهکار مناسب می باشد

کلمات کلیدی:

معماری، کودک، روانشناسی محیط، رشد، الگوی رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/647883>

